

Na základě našich úvah tedy můžeme jiným způsobem osvětlit Jurgensonovu citaci o stříhu. Závěrem tedy naše stanoviska shrneme. Nejprve jsme se zabývali Bazinovou ideologií stříhu, pro něj je morálka zcela zásadním prvkem, který však divák na plátně tolik nezaznamenává. Podle něj je film „dobrý“ (v morálním smyslu slova) jen když předkládá události a zároveň stírá filmařův úhel pohledu, abychom získali takový zážitek, který se co nejvíce podobá tomu ve skutečnosti. Střih je zakázán, neboť se jedná o manipulaci, která nemá v žádném případě nic společného s realitou, je to tedy lež. Bazin nebere v potaz to, že celý film má ideologické směřování, jak na úrovni filmového příběhu (mega-vypravěč si může vybrat, zda se vymaže, nebo bude více přítomný a nezbytný) tak u stříhu. Na základě toho nemůže předpokládat, že dlouhé záběry, byť nemají stejný ideologický záměr, nejsou o nic méně zakotveny v určitých normách a v sociálním kontextu. Naopak pro Ejzenštejna, pokud má být realita základním stavebním kamenem filmu, je to právě za pomoci stříhu, který ji transformuje a film tak získá vyšší význam v rámci celé škály představ. Daný fragment předem daný smysl nemá, ten se rodí, až když se spolčí jednotlivé prvky, co jej vytváří. Zde je, více než cokoli jiného, hlavním problémem to, že střih není ideologickou výsadou, a že snaha o provázání pravdivosti filmu s teoriemi dialektického materialismu vlastně představuje slepou uličku.

větší posuny významu: „se vymaže“ a poslední poznámka,

jinak pečlivé formulace a stavba vět (FPV)